

Les famílies d'ERC davant el XVI Congrés del partit

¿Amb qui ballen els candidats?

Una *tercera via* amb Josep Lluís Carod al capdavant es perfila com la clau de volta imprescindible per a pacificar l'enfrontament entre les línies de Joan Hortalà i Àngel Colom al si de l'històric partit.

Amb motiu del XVI Congrés Nacional d'Esquerra Republicana de Catalunya, les diverses famílies ideològiques i d'interessos que conviuen en el si del partit i alguns dels militants més representatius i carismàtics s'han decantat a favor o en contra de cadascuna de les candidatures.

Una radiografia actualitzada d'aquest històric i viu alhora partit nacionalista, a manera de diagnòsi pregressual, ens revela que a ERC hi ha, per exemple, una família liberal. En ella es compta el carismàtic Jesús Prujà, que s'ha adherit a la candidatura col·legiada (la d'Àngel Colom). Contràriament a Prujà, la resta de la família liberal sembla d'acord amb la candidatura d'Hortalà. Són, bàsicament, Pau Miserachs (president del casal Esquerra Liberal) i Miquel Bacardit (secretari adjunt d'organització d'ERC).

També forma part dels liberals Montserrat Raurell, que reparteix la seva simpatia entre les candidatures d'Hortalà i Josep-Lluís Carod.

Una altra de les famílies d'ERC és la socialista. En parlar de la família socialista sempre és mencionat Albert Alay (ex-diputat al Parlament de Catalunya), tanmateix ell no es considera part d'aquesta família i manté simplement una adhesió personal a Joan Hortalà. Encara que tots dos havien estat fortament enfrontats quan encara era secretari general Heribert Barrera hi ha qui els consideraven els seus dos delfins.

El cap més visible actualment de la família socialista és Joan-Baptista Follenosa (secretari de l'executiu). Aquesta família ha estat estretament lligada a Joan Hortalà mentre ha estat secretari general però a pocs dies del

Congrés semblen voler acostar-se —amb més previsió que decisió— a la candidatura de Carod. Un altre destacat militant de la família socialista és Constantí Mas, més proper però a la candidatura de Colom.

Una altra és la família dels anomenats *pragmàtics*, un sector inspirat en el mateix Josep-Lluís Carod. Es compon bàsicament per ex-militants de Nacionalistes d'Esquerra, com és el cas del manresà Josep Huguet. I personalitats com el diputat al Parlament de Catalunya Miquel Pueyo, de Lleida i que compta amb el suport de l'ex-diputat Víctor Torres.

També s'han acostat darrerament a la família dels *pragmàtics*, ex-col·laboradors estrets de Joan Hortalà, com és el cas de Lluís Vilalta (secretari adjunt de publicacions), o el d'Albert Freixa (vice-president de la Internacional de Joves Radicals i Liberals, organització que compta amb una antena a Barcelona, el Moviment de Crítica Radical), o el de Xavier Simó (ex-Secretari General de les Joventuts d'Esquerra Republicana).

Una altra família la formen els *barreristes*. Bàsicament són els militants de més edat i incondicionals de l'ex-secretari general d'ERC i ex-president del Parlament de Catalunya. Un barrerista és, per cas, Jordi Pou (fundador del Reagrupament Socialista). Un altre és Marc-Aureli Vila (ex-diputat al Parlament de Catalunya), adherit a la candidatura de Colom, de la qual forma part el mateix Barrera.

Un cas a part, tot i que està inclòs en la candidatura col·legiada, és el de Jaume Rodri (president del Consell Nacional del partit). I un altre, el de Francesc Vicens (ex-diputat al Congrés dels Diputats), que si bé en un

principi es va adherir a la candidatura col·legiada, a final d'octubre passat se'n va retirar i sembla haver-se allunyat de la política.

Una altra família és la dels *colomins*, també dits *radicals*. Entre els *colomins* destacats hi ha Joan Puigercós (secretari general de les Joventuts d'Esquerra Republicana), Xavier Bosch (ex-membre de la Crida a la Solidaritat i col·laborador directe d'Àngel Colom), Ernest Benach (tinent d'alcalde de Reus i partidari d'un acord Colom-Carod) i Pere Prat (president de la Intercomarcal de Barcelona).

Pel que fa a Joan Hortalà, és més difícil parlar que els seus seguidors formin una família, però a part de les adhesions que ja s'han enumerat més amunt, val la pena citar entre alguns dels militants més fidels a la seva persona Josep Palmerola (alcalde de Seva i president de l'Assemblea de Batlles i Regidors), Francesc Permanyer (ex-candidat a secretari general en el darrer Congrés i que va retirar la candidatura en benefici de la de Joan Hortalà) i Maite Solana (col·laboradora directa de l'actual secretaria general).

Pel que fa al nombre de vots que podien arrossegar les famílies de Joan Hortalà i d'Àngel Colom, podien calcular-se al voltant dels set-cents cadascuna quan només ells dos havien presentat candidatures. Però la presentació de la candidatura de Josep-Lluís Carod (una solució d'urgència al duel Hortalà-Colom) no només podria servir ara per a decantar l'equilibri en aquest Congrés sinó per a marcar l'inici inequívoc de qui va pel camí del mig cap a la secretaria general.

Josep Ma. Pasqual